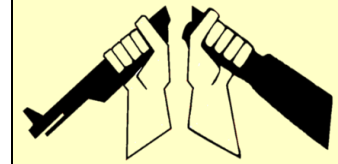

Pacifisme
Militærnægtelse
Civil ulydighed
Ikkevold
Freds – og
Konfliktløsning

INDHOLD

Østersøen – russerskræk eller gang i våbensalget? .2

Fredens Hav er blevet spændingsfelt mellem NATO og Rusland, hvor parterne tester hvor langt de kan gå.

NU kommer krigen mod Iran - ikke!4

USA har truet med krig i alle de år, hvor Iran ikke underkastede sig - men en reel krig er nok ikke på vej.

Quiz om krig og fred.....4

Fredsministeriums quiz stiller seks spørgsmål med nogle overraskende svar - du vinder kun at blive klogere.

Krigsskib uden ID nedlagt af olietanker5

Militærets bevidste omgåelse af alle sikkerhedsregler kan få enorme konsekvenser for miljøet.

Atomvåben – hvem er den største forbryder?.....6

USA og Rusland skælder igen ud på hinanden over hvem der først overtrådte hvilke aftaler i en gensidig smædekampagne.

Nej til EUs militarisering8

En fortsat større del af EU-budgettet går til forsvarsprojekter og militære projekter - men er dette lovligt?

EUs militærindustri ud af universiteterne!.....8

Forskning bør være for for liv og ikke død. Dansk EU-forskning for militæret er i strid med forsvarsforbeholdet.

I Norge kan de vurdere krigsdeltagelse9

Det tog kun nordmændene få måneder at levere en officiel og sønderlemmende juridisk vurdering af angrebet på Libyen.

Hvorfor er der dog så megen krig?..... 11

– Alle folk som bor på denne Jord, må respekt for livet vise, virke for at overalt der gror, så enhver får nok at spise.

... samt meget andet godt og fredeligt.

ATOMBLOMSTER

Heerups værker
om krig og fred
er med i nyudviklet
undervisningsforløb
til skolebørn og
en særudstilling om
Den Kolde Krig

ØSTERSØEN – RUSSESKRÆK ELLER GANG I VÅBENSALGET?

Af Arne Lund

Hvad blev der af Fredens Hav, som Østersøen engang blev kaldt? Et stærkere Rusland markerer sine grænser og interesser, og forlanger at NATO respekterer dem. Fredens Hav er blevet spændingsfelt mellem NATO og Rusland, hvor parterne tester hvor langt de kan gå, uden at det ender i en væbnet konflikt.

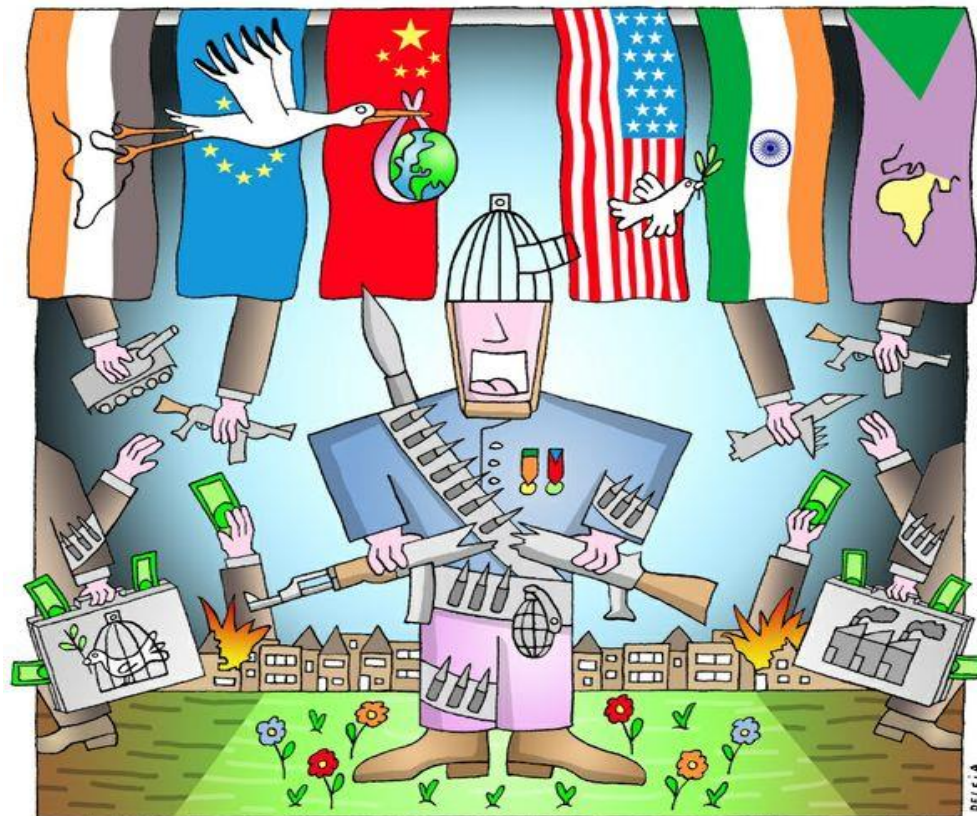
Den generation af politikere, som sidder på magten i dag, voksede op i den tid, hvor vi alle var – skulle være – bange for russerne. I dag ser de konflikterne i Ukraine og på Krim som de alvorligste siden Murens Fald og mener, at Rusland igen truer vestlige værdier, sikkerhed og fred. Selv om den kolde krig er forbi, og der ikke længere er ideologiske spændinger mellem Rusland og Vesten, så har russofobien overlevet.

En russofobi, der består af fordomme om at russerne er på én bestemt, uforanderlig måde, at de undertrykker andre folkeslag, har en autoritær styreform, er antivestlige og er ekspansionistiske. Vestens og især USAs selvforståelse er ringe. USA opfatter sig som en godgørende stormagt, og kan således ikke udgøre en trussel for noget land. Vrangforestillingen bakkes op af medierne, der hellere skriver om burkaer, end om den igangværende oprustning i vores nære omgivelser – Østersøen og Norden. Politikere og medier viderefører Sovjettidens fjendebilleder, som om Putin er Stalins klon: Først tager han Baltikum og de tidligere østbloklende, og så resten af Europa.

Derfor må vi, som Claus Hjorth sagde sidste efterår ”forberede os på krig med Rusland”. DR gav ham sendetid til at fortælle om de russiske Iskander-missiler i Kaliningrad – men intet om de 300 taktiske atomvåben, der er placeret i Vesteuropa. Som reaktion på Ruslands nye Iskander-missiler i Kaliningrad opstillede USA Patriot-missiler 60 km derfra i Polen – til træning! Polakkerne fik så godt et indtryk af missilerne, at de købte for 27 milliarder kr.

Desuden har USA placeret en panserbrigade, kampklare infanterisoldater, og et par hundrede pansrede mandskabsvogne og tanks på polsk jord. Polen er det østeuropæiske land, der procentuelt anvender mest på militæret, og derved lever op til USAs tidligere forsvarsminister Rumsfelds opdeling af ”det nye og det gamle Europa”. De nye er de tidligere Østbloklende, der har en (for USA) positiv indstilling til oprustning og en mere offensiv holdning til Rusland, mens *det gamle Europa* er de ældste NATO-lande, der hellere vil forhandle.

Trump truer nu 22 ud af de 28 NATO-lande, som han mener ikke bruger nok på militæret. USA bruger 4% af BNP – det er jo dyrt, at være klodens førende militærmagt og starte folkeretsstridig krig. Han henviser til NATO-topmødet i Wales i 2014, hvor der blev givet tilsagn om at stoppe nedskæringen i de militære budgetter (det er sket), samt afsætte 2% af BNP til militæret. For Trump

drejer det sig om, at USA ikke mere vil betale for, at europæerne kan føle sig sikre – og om at få gang i våbensalget, og dermed skabe de arbejdspladser, han har lovet sine vælgere. Han kalder det ikke beskyttelsespenge, men det er det, han mener. NATO-landene er splittede, kun få bøjer sig for Trump.

Tyske statsretseksperter har sået tvivl om 2%-erklæringens retsgyldighed, og mener der er tale om en hensigtserklæring. NATO-landene opgør militærbudgetterne forskelligt. Her i landet posteres udgifter til fx veteraner ikke i militærbudgetterne, sådan som det sker i USA, men i stedet i sundhedsbudgettet. Et eksempel på hvordan udgifter kan sløres, er EUs naboskabsprogrammer med Ukraine og Georgien, hvor det danske udenrigsministerium bruger 860 millioner kr. på formål, hvor det er uklart om de er civile eller militære.

Lars Løkke afviser Trumps krav. Det drejer sig ikke kun om penge, men hvad vi får for dem, og her er dansk militær angiveligt meget effektive. I 2015 blev militærbudgetterne forøget med 3 milliarder kr. til 22 milliarder årligt, og fra i år stiger det med 2 milliarder kr. Det hæver den danske sats fra 1,13 til 1,17 %

af BNP. Skulle vi leve op til Trumps krav, skulle der årligt bruges yderligere 15 milliarder kr. mere på militæret. En meningsmåling i Altinget viser, at ca. 40% af danskerne støtter, at militæret får flere midler.

Russiske jagerfly krænker af og til andre landes luftrum, og siden 50erne har russiske ubåde ofte ”besøgt” svensk farvand. Sidste år ”invaderede” russisk militær den afmilitariserede ø Gotland. Medierne genbruger beretningen om dengang et russisk fly kom tæt på destroyeren USS Donald Cook, der udførte ”navigationsøvelser” 60 km fra Kaliningrad. Men glemmer at fortælle, at skibet er udstyret med langtrækkende Tomahawk-missiler, og at det samme skib tidligere havde ”navigeret” tæt på russiske flådebaser i Sortehavet. NATOs høje hævder russerne vil kontrollere Østersøen. Sandheden er snarere, at de dels vil sikre deres sejlruiter ud til verdenshavene, og dels markere, at man synes, at NATO er kommet lovlig tæt på de russiske grænser og interessesfærer.

Dette og meget mere bidrager til at skabe en opfattelse af, at det kun er russerne, der opruster i Østersø-området, mens NATO-landene blot forsøger, at afværger de værste russiske udskejelser. Udsagnet holder ikke, for sammen med de andre NATO-lande er Danmark yderst aktiv med at militarisere Østersø-området, Baltikum og Norden. Det er dog ligegyldigt hvem der begyndte, ingen har noget at lade hinanden høre. Hver gang NATO laver noget, så svarer Rusland igen og så fremdeles.

Missilrørene på Danmarks tre største krigsskibe er tomme. Det betyder ikke, at skibene ikke kan forsvare sig, som koldkrigerne hævder. Fregatterne er udstyret med kanoner og korttrækkende missiler. Det forsvarsforlig, der blev indgået i 2017 afsatte midler til langtrækkende angrebsmissiler.

Til en pris af 2,6 millioner kr. pr. SM2 missil (rækkevidde 3-400 km) skal fregatterne kunne nedskyde fly, helikoptere og krydsermissiler, samt angribe skibe. Desuden overvejes køb af SM-6 missiler (25 millioner kr. pr. styk), der kan ramme missiler, der flyver udenfor atmosfæren. Den russiske ambassadør i Danmark, Mikhail Vanin, [advarede](#) i 2015 om, at de danske fregatter derved kan blive mål for russiske atommissiler.

NATO-øvelsen BALTOPS afholdes årligt med deltagelse af de fleste NATO-lande samt Finland og Sverige. I 2017 blev der indsat B-52 bombefly, der *kan* medføre atommissiler. Et par B-52ere kom så tæt på den russiske grænse, at de blev tilbagevist af russiske jagerfly.

I år afholdes den største NATO-øvelse siden 1990 i den østlige Østersø og Polen. Lige så regelmæssigt afholder russerne manøvrer, senest med et fingret angreb på Baltikum og Polen, og med brug af ”taktiske atomvåben”. Også her afstod medierne fra at fortælle, at Rusland afholder sådanne øvelser ved alle sine grænser.

Også Sverige og Finland opruster, og der lægges ikke skjul på, at man frygter russiske angreb. I Sverige opfordres borgerne til at samle forråd til en uges tid. Begge lande udvider deres militær og forøger militærbudgetterne betragteligt, bl.a. køber Sverige for 6 milliarder Patriot-missiler og 60 nye Gripen jagerfly, samt genopliver et ellers pensioneret kystforsvar. Værnepligten genindføres – nu også for kvinder.

I Finland øges antallet af reservister fra 230.000 til 280.000 mand. I januar deltog de to ”partnerlande” Finland og Sverige for første gang i NATOs udenrigsministermøde, hvilket udløste russiske protester. Russerne ser ikke venligt på, at de to lande medvirker i NATO-øvelser og –operationer på Balkan og i Afghanistan. Sverige og Finland er efterhånden så integreret i NATO, at det er svært at se hvori neutraliteten består. De er med i det nye europæiske ekspeditionskorps JEF, og Sverige har aftale med USA om oplagring af militært materiel på svensk jord. I september 2017 afholdes den største militærmanøvre i Sverige siden 1990 med deltagelse af over 19.000 soldater, bl.a. fra USA, der bidrog med krigsskibe og kampvogne. I Sverige drømmer de borgerlige om NATO-medlemskab.

Socialdemokraterne er splittede, mens venstrefløjen og et flertal i befolkningen er imod. Tåbeligt, hvis Rusland tror det forhindrer et svensk-finsk medlemskab af NATO at true i stedet for at berolige. Ruslands interesse i at Sverige og Finland forbliver neutrale er åbenlys. De udgør en buffer langs Ruslands nordvestgrænse, og er med til at sikre, at Østersøen ikke bliver et rent NATO-hav, der kan vanskeliggøre vital russiske sejlads ud til verdenshavene.

Efter Murens Fald reducerede Tyskland sin hær med en tredjedel. *Fredsdividenden* blev brugt på at genopbygge infrastrukturen og et delvist forældet produktionsapparat i ex-DDR. Som noget nyt begyndte Tyskland at deltage i FN- og NATO-aktioner, men under voldsom hjemlig modstand. Mange fastholdt at på grund af Tysklands fortid, må ingen tysk soldat nogensinde betrede fremmed jord. Det ændrede sig i 00erne, og i regeringsgrundlaget mellem CSU og SPD afsattes midler til en ”massiv oprustning og en tilbagevenden til internationale operationer”. Blandt de nye investeringer er en fælles kommandocentral for den tyske og polske marine i Rostock.

Det er vigtigt at forstå, at russerne ser NATOs udvidelser som et led i Vestens inddæmning af landet. Vesten anses som utroværdig, og uden vilje for det samarbejde om en bred europæisk sikkerhedsstruktur, der blev foreslået af den daværende franske præsident Mitterand og Sovjets sidste leder Gorbatsjov. Begges forslag blev afvist af NATO som urealistiske.

*Dette er del et af to. Artiklen står også i SAPs ”Socialistisk Information”:
Soclnf.dk/oestersoen-russerskraek-eller-mere-vaabensalg*

NU KOMMER KRIGEN MOD IRAN - IKKE!

I 2018 [erklærede](#) USAs præsident Trump: *Iran's leaders sew chaos, death and disruption. The dictatorship builds nuclear capable missiles. We cannot allow the world's leading sponsor of terrorism to possess these weapons.*

I 2012 [erklærede](#) præsident Obama: *As president of the United States, I don't bluff. It's unacceptable for the Islamic Republic to have a nuclear weapon.*

I 2007 [erklærede](#) præsident George W. Bush: *One thing is certain. The United States should never allow Iran to threaten the world with a nuclear bomb.*

Listen [fortsætter](#), dog med en pause på nogle årtier, hvor USA understøttede et iransk diktatur – da USA i 1953 havde væltet Irans demokratisk valgte leder. På den tid byggede USA atomkraftværker i landet, og hjalp hermed samtidig Iran til at [eksperimentere](#) med atomvåben. USAs ”hjælp” sluttede ved revolutionen i 1979, hvor efter det iranske atomprogram langt om længe blev kaldt en trussel for hele regionen – hvilket det vel hele tiden havde været.

Iran er cirka tre gange så stor en mundfuld som Irak. Høgene i USA arbejder frem mod en krig, der altså uundgåeligt bliver langt voldsommere og dyrere end de tidligere skærmydsler – og som i givet fald vil kunne blokere for de øvrige olielandes eksport, med enorme følger for verdens økonomi.

USA har truet med krig i alle de år, hvor Iran ikke underkastede sig – men en reel krig ser ud til at forblive en våd drøm for høgene. Alligevel snakker USA strategisk høfligt med en morderisk allieret som Saudi-Arabien, som vil være uundværlig ved en eventuel krig. Og [undergraver](#) ihærdigt Irans regime, men selv i et grimt diktatur har de færreste lyst til at blive bombet til vasalstat. ☒

AFSKAF FORSVARET, MEN IKKE FORSVARSFORBEHOLDET!

Krigsminister Claus Hjort Frederiksen vil arbejde for afskaffelse af det danske forsvarsforbehold, så danske soldater kan deltage i krige rundt om i verden. Det bør dog være forsvaret, der skal afskaffes. Danmarks opgave er ikke at deltage i krige, men at hjælpe med konfliktløsning og humanitær støtte i konflikttramte områder. Danmark mangler arbejdskraft. Der tales om at importere arbejdere. Inden det sker, bør vi sætte de ca. 20.000 ansatte i militæret til at lave noget samfundsnyttigt.

Henning Sørensen

QUIZ OM KRIG OG FRED

Test hvor meget du ved – på Fredsministeriums [løbeseddel](#) fra Folkemødet:

1	Ruslands militære trusler er velkendte. Er Ruslands militærbudget sidste år øget eller faldet?	-20%	0%	+20%
2	Støtter Danmark et generelt FN-forbud mod at fremstille og anskaffe atomvåben?	JA	-	NEJ
3	Er verdens samlede udgifter til militær i dette årti mest øget eller faldet?	-20%	0%	+20%
4	Har Danmark stemt for at politikere kan dømmes ved Den Internationale Domstol for ulovlig angrebskrig?	JA	-	NEJ
5	NATOs samlede militærbudget er større end Ruslands. Hvor mange gange større er det?	2x	6x	13x
6	Vurderer efterretningstjenesten, at Rusland truer Danmark eller NATO med et militært angreb?	JA	-	NEJ

Er du enig med os i at Danmark

*	– skal oprette et Fredsministerium på lige fod med sine øvrige ministerier?	JA	-	NEJ
*	– skal satse på forebyggende indsatser og bidrage til at kriser og konflikter ikke bliver til krige?	JA	-	NEJ
*	– skal øge udviklingsbistand, nødhjælp og hjælp til bæredygtig udvikling?	JA	-	NEJ
*	– skal omlægge vores sikkerhedspolitik, så vi stærkere kan indgå i FNs fredsbevarende arbejde?	JA	-	NEJ
*	– skal arbejde for at forbyde atomvåben i hele verden, og selv erklære sig for atomvåbenfri zone?	JA	-	NEJ
*	– skal afbestille de 27 F35 krigsfly, som er bedst egnet til angrebskrig og atomvåben?	JA	-	NEJ

Snyd ikke – besvar de seks spørgsmål, før du tjekker på næste side, tak!

SVAR – DU VINDER KUN AT BLIVE KLOGERE :)

Af Tom Vilmer Paamand

Her er løsningen på forrige sides quiz – som du naturligvis omhyggeligt har løst, før du læser videre. Et par af svarene er opdaterede til de nyeste tal:

1. Ruslands militære trusler er velkendte. Er Ruslands militærbudget sidste år øget eller faldet?

Ruslands militærbudget faldt med 20 procent i forhold til BNP i 2017, og ventes at falde yderligere frem over. Faldet sker efter et hop opad i nogle år, men før dette lå tallet nogenlunde stabilt.

Visuals.SIPRI.org

2. Støtter Danmark et generelt FN-forbud mod at fremstille og anskaffe atomvåben?

Nej. 122 andre lande vedtog alligevel sidste år en global FN-traktat mod a-våben. Kun 38 stemte imod, men denne gruppe består af NATO med USA & omegn, samt Israel, Rusland og Sydkorea.

UN.org/press/en/2017/dc3723.doc.htm

3. Er verdens samlede udgifter til militær i dette årti mest øget eller faldet?

Tallet ligger nogenlunde stabilt. Verdens samlede udgifter til militær steg voldsomt i det foregående årti frem til 2010. Siden er tallet vugget lidt op og ned, men kun indenfor nogle få procent.

SIPRI.org/media/pressrelease

4. Har Danmark stemt for, at politikere kan dømmes for ulovlig angrebskrig?

Nej, men en sådan udvidelse af Den Internationale Straffedomstols kompetence er alligevel trådt i kraft, for 35 andre lande som Finland, Holland, Tyskland og Østrig støttede, og det var nok.

ICC-cpi.int/Pages/item.aspx?name=pr1350

5. NATOs samlede militærbudget er større end Ruslands. Hvor mange gange større er det?

13 gange mere – brugte de 29 NATO-lande på militær end Rusland i 2017. Samlet 900 milliarder dollars mod russernes 66 milliarder. USA alene står for en tredjedel af hele verdens forbrug.

SIPRI.org/media/pressreleases

6. Vurderer efterretningstjenesten, at Rusland truer Danmark eller NATO med et militært angreb?

– Det er usandsynligt, at Rusland med overlæg vil tage militære initiativer, der medfører høj risiko for en direkte militær konflikt med NATO, vurderer Forsvarets Efterretningstjeneste december 2018.

FE-ddis.dk/Nyheder/nyhedsarkiv/2018

HVAD STYRER DIN FORARGELSE?

Mens der i medierne har været bred forargelse over Gazproms kommende gasledning **Nord Stream II** fra Rusland til Tyskland, har omtalen af den stort set tilsvarende polske **Baltic Pipe** været langt mindre. Specifikt for det russiske rør er der lagt koldkrigs-panik oven i, men begge projekter vil rode grundigt op i diverse sårbar natur, og er desuden en dum udbygning af fossile brændstoffer.

Den polske forbindelse er just blevet vedtaget, og vil om nogle år transportere norsk naturgas gennem Danmark til Polen. Underligt nok ser det ud til, at den folkelige forargelse kun ser de økologiske problemer ved røret fra Rusland. Slagsiden i omtale afspejles fx i at en uafhængig organisation som Greenpeace slet ikke nævner **Polens** rørprojekt, men ihærdigt bekæmper **Ruslands**. Som altid er det interessant at spørge, hvad der mon styrer vores fælles forargelse! ☒

KRIGSSKIB UDEN ID NEDLAGT AF OLJETANKER

Norge undgik snært et **gigantisk** olieudslip, da et topmoderne krigsskib kolliderede med en olietanker i en fjord ved Bergen på vej hjem fra en stor NATO-øvelse. Heldigvis var det kun den tre milliarder kroner dyre norske fregat der kuldsejlede, og nu måske er totalskadet. Uheldet kunne have været endt langt værre, da tankeren var fuldt lastet med knap 100 millioner liter olie, og krigsskibet var fyldt med ammunition, men kun krigsskibets olie endte i havet.

Krigsskibet var fortsat på øvelse og havde **slukket** for sin lovpligtige ID-sender. Senderen blev først slået til lige efter at ulykken var sket, og skibet viste sig så pludselig frem som *NATO Warship F313*. Moderne krigsskibe bygges med *stealth*-egenskaber, så de er svære at se på radar, og andre skibe har rapporteret, at de kun så ulykkeskibet som en **mørk skygge**. Krigsskibet blev **advaret** af Kystvagten op til sammenstødet, men undlod at reagere.

Det var for nyligt en **stor historie** i Danmark, at et russisk skib sejlede våben til Vietnam gennem Storebælt med en **ukorrekt** ID-beskrivelse af sin sprængfarlige last. Det viste sig dog, at russerne havde fulgt alle regler ved at rapportere våbenlasten via et andet **system**, som assisterer skibe gennem Storebælt.

Modsat har det ikke været fremme hvor ofte Danmarks og NATOs egne krigsskibe helt slukker for ID-senderne, og om dette er til besvær for den øvrige skibsfart. Fx sejlede det enorme engelske hangarskib **HMS Illustrious** i 2012 gennem Øresund uden hverken nationalflag eller AIS-signal.

Der har været tilsvarende **problemer** med danske kampfly og spionfly fra USA, der fx fløj ind over Sverige uden tilladelse og med slukkede ID-sendere.

Det norske eksempel viser at dette problem også findes til havs, og hvilke enorme konsekvenser militærets bevidste omgåelse af sikkerhedsregler kan få for miljøet – uanset om krigsskibene er fra Rusland eller er Danmarks egne. ☒

ATOMVÅBEN – HVEM ER DEN STØRSTE FORBRYDER?

Af Tom Vilmer Paamand

Rusland får nyt atommissil, nogle EU-lande får USAs forbedrede atombomber, og nedrustningsaftalerne ramler. USA og Rusland skælder igen ud på hinanden over hvem der først overtrådte hvilke aftaler – en gensidig smædekampagne så gammel som Den Kolde Krig. Bege parter sørger omhyggeligt for at skævvride billedet, hvor ikke mindst geografien gør at de to kamphaner fx splittes mellem, at USA har flest krigsskibe og Rusland flest kampvogne.

Aktuelt har Rusland brudt nedrustningsaftalen INF om mellemdistanceraketter med et nybygget krydsermissil, hævder USA. Og smækker uventet trumf på ved at præsident Trump så vil opsigte aftalen – omend dette også kan skyldes lysten til oprustning mod Kina. Modsat – og dårligt nok rapporteret i vestlige medier – påstår Rusland, at USA bryder nedrustningsaftalen NPT om ikke-spredning af atomvåben:

”Atomnedrustning hindres af den fortsatte tilstedeværelse af amerikanske atomvåben i Europa, og den ledsagende destabiliserende praksis med 'fælles

nukleare missioner'. Inden for rammerne af disse missioner deltager NATOs ikke-nukleare medlemmer i planlægningen af brugen af amerikanske ikke-strategiske atomvåben i en grov overtrædelse af ikke-spredningstraktaten.”

Dette har været Ruslands udenrigsminister Sergey Lavrovs omkvæd de seneste år. Rusland peger her på den allerførste paragraf i ”Treaty on the Non-Proliferation of Nuclear Weapons”: Traktaten mod spredning har siden 1970 forpligtet deltagerne til aldrig i nogen form at videregive atombomber til andre stater. Lige den paragraf har hverken USA eller Rusland taget alvorligt tidligere, men nu kan Rusland bebrejdende pege fingre ad USA – fordi Rusland efter Murens Fald selv ikke længere nemt kan placere sine egne atombomber hos alliancepartnere i andre lande.

Ruslands nye krydsermissil kaldet SSC-8 har været rigeligt omtalt. Også at Rusland aktuelt tester et andet og absolut modbydeligt missil – Burevestnik – hvor fremdriften i sig selv er et lille atomkraftværk. USA nedlagde tidligt et tilsvarende projekt, fordi det radioaktive udslip var for voldsomt. Men hvilke af Ruslands mange skræmmende fantasifulde våben, der overhovedet er færdigudviklede og reelt udstationerede, er fortsat meget usikkert – både USA og Rusland har gode grunde til at overdrive...

Modsat har der ikke været megen omtale af Ruslands kritik af, at Europa fortsat har et par hundrede af USAs sprængklare atombomber stående – og at disse i løbet af de næste år opgraderes til langt værre og mere effektive udgaver. Blandt andet bliver det muligt at justere atombombens kraft, hvilket kan gøre en nedjusteret atomsprængning mere fristende at anvende tidligt i en konflikt – har Rusland advaret.

Disse bomber er baggrunden for anklagerne om USAs traktatbrud fra Ruslands forsvarsminister, men også et andet anklagepunkt er tilsvarende blevet ignoreret og affejet i vestlige medier og den offentlige debat. Det drejer sig om opstillingen af en landbaseret version af Aegis systemet, det såkaldte missilforsvarsskjold der skulle kunne skyde fjendtlige raketter ned fra ”slyngelstater”. Baserne i Polen og Rumænien har nemlig fået et kompliceret afskydningssystem, der teoretisk er i stand til at affyre USAs Tomahawk-missiler, som kan være atombevæbnede.

Ruslands advarsler er blevet mødt med latterliggørelse, da baserne i givet fald kun ville kunne afskyde ganske få atomraketter – men deres relativt beskedne antal er alligevel større end for Ruslands nye krydsermissiler, som fik USA til at true med helt at opsigte INF-traktaten. Samtidig beklages det at Ruslands nye missiler er nemmere at skjule for våbenkontrol, da deres affyrringsramper ligner andre systemer – men USAs gemmer sig altså på samme måde. Nedrustningsaftalerne er i fare, og det lover ikke godt for Europa, for de udskældte

våbensystemer er placeret lige rundt omkring os, hvor de i givet fald også vil tørne sammen. Ikke mindst fordi USAs atomraketter også kan være på vej tilbage til Europa om nogle år. USA arbejdes aktivt på mange planer til søs og på land, mest med ombyggede Tomahawk-missiler.

Opstilling af missiler til søs kan ske uden at disse umiddelbart strider mod traktaterne, mens de landbaserede muligheder fortsat er et meget varmt strids-punkt. Samtidig med at USA beklager sig over Rusland, arbejder Pentagon selv på at udvikle både nye jordbaserede og flere mindre versioner til ubåde.

Der er dog pt ingen helt konkrete planer om at vi i Europa igen skal belemres med USAs fremskudte atomraket-baser, men risikoen vokser dag for dag. Efter Murens Fald var de fleste af USAs atomraketter i Europa ellers blevet fjernet, så kun Frankrigs og Storbritanniens egne atomraketter stod på land her.

Men en lille flok lande i Europa beholdt dog meget diskret fortsat en samling på omkring 180 af USAs atombomber – nemlig Belgien, Holland, Italien og Tyskland samt Tyrkiet lige udenfor.

Disse europæiske atombomber – som USA har kommandoen over – hedder B61 og er absolut sprængfarlige, men også dybt forældede. Formålet med opstillingen er først og fremmest symbolsk. De viser USAs vilje og støtte, og giver nogle generaler høj rejsning. Men bomberne er også mest til besvær, da det er voldsomt dyrt at vedligeholde deres mere end 40 år gamle og dybt forældede teknik. På trods af den kostbare og komplicerede vedligeholdelse, har USA alligevel holdt bestanden aktiv og sprængklar. Imens har forarbejdet til en større renovation kostet yderligere milliarder. Den blev sat i værk under præsident Obama og er fortsat under Trump, og ser nu ud til at blive sat i værk til næste år – prisen forventes at overskride 10 milliarder dollars.

Størstedelen af de gamle B61-bomber skal opgraderes til hvad der kaldes version 12, og udskiftes så fra år 2020 – tilfældigvis samme år hvor START-aftalen, som hidtil har reguleret de største atomraketter, står til fornyelse. B61-bombens nye version bygges rundt om den gamle, mest i et forsøg på teknisk set at holde den inden for de eksisterende traktater – der en nemlig slet slet ikke tale om et nyt våben, blot om en opdatering for at øge sikkerheden...

Men den gamle version minder mest om Hiroshima-bomben (dog tre gange kraftigere), og falder ned med faldskærm mod sit mål. Den nye version får derimod aktiv styring med laser, og vil derfor kunne ramme målet med få meters nøjagtighed.

Samtidig bygges den som en bunkers-buster, så den teoretisk set vil kunne slå ned igennem mange meter tyk armering før den sprænger. Bomben skal fortsat kastes fra diverse kampfly, som F-16 og det nye F-35, som også Danmark har bestilt. En væsentlig grund til USAs massive indblanding i det ret fiktive valg

af nye kampfly var netop for at sikre, at disse fortsat kunne kaste atombomber. Den ombyggede bombe er kun afprøvet uden atomsprængning. Den kunne bore sig ned i blød jord før den sprang, og dermed teoretisk forstærke ødelæggelserne.

I 2003 fik en republikansk senator midlertidigt stoppet en tilsvarende plan for en ”Robust Nuclear Earth Penetrator”, fordi den i praksis var ubrugelig og samtidig ville bryde traktaterne mod atombomber med nye funktioner. Den bekymring gælder åbenbart ikke længere i nutidens USA, hvor Trump måske bare melder lan-

det ud af det hele. Men selv brudte traktater er enormt vigtige – som målestok for bruddene, og som (midlertidige) mål for forbedring. Når elefanter slås, trampes græsset ned – lyder et afrikansk ordsprog. De to store atommagters væsentligste forsøg på at begrænse en atomkrig, er at satse på at flytte slagmarken udenfor deres egne lande – ud til os.

Her i det nedtrådte og afbrændte græs vil det være temmelig ligegyldigt hvem der ”først” overtrådte hvilken traktat. Tykhuderne skal bare holde op med konstant at udfordre traktaternes få begrænsninger, og se at få gang i en langt mere reel nedrustning.

I oktober 2018 var USAs nationale sikkerhedsrådgiver – den altid krigsbejstrede John Bolton – på besøg i Rusland. Han forsikrede Moskva om, at USA ”has not yet decided whether it will deploy missiles in Europe”.

Sådan en fesen afvisning virker slet ikke beroligende, så måske er det snart tiden til at afhente de gamle bannere på museerne – yet. Husk at atomvåben for længst er dømt ulovlige af FN – og at det dermed er lovligt at stoppe dem! ☒

NEJ TIL EUs MILITARISERING

Af Lave K. Broch

EUs militarisering har de seneste par år taget fart. EU har etableret en forløber til et militært hovedkvarter, oprettet en forsvarsfond og søsat et forstærket militært samarbejde (PESCO). Den tyske kansler Merkel og den franske præsident Macron ønsker desuden en EU-hær. Der er derfor ingen tvivl om, at EU er i gang med at etablere en militær union.

Danmark er på grund af forsvarsforbeholdet ikke med i EUs militarisering, men danske ministre kritiserer forsvarsforbeholdet. Danmark bør dog gå en mere fredelig vej end EU. Vi bør fastholde forsvarsforbeholdet, og ligesom Norge arbejde for fredsmægling og forsoning i verden.

Statsminister Lars Løkke Rasmussen har beklaget, at vi ikke kan være med i EUs forsvarsfond, men statsministeren mener, at forsvarsfonden vil være god for danske virksomheder. Ifølge [statsministeren](#) er der tale om ”det muliges kunst”. For Danmark kan ikke som stat deltage i EUs forsvarspolitik, og regeringen ønsker ikke i øjeblikket en folkeafstemning om forsvarsforbeholdet.

EUs forsvarsfond betyder, at milliarder af skattekrone flyttes fra det civile område og over til en militærindustri, der sælger våben til regimer, der vedvarende krænker menneskerettighederne. Fra 2017 til 2020 sendes i alt 590 millioner euro til militærindustrien gennem EUs forsvarsfond. EU-kommissionen har desuden foreslået et budget på 13 milliarder euro for årene 2021-2027. Medlemsstaterne – minus Danmark - skal støtte fonden med mindst 2 milliarder euro i 2017-2020 og mindst 35,5 milliarder euro i 2021-2027. Penge, der kunne være brugt på f.eks. sygehuse, skoler og bæredygtig udvikling.

Ifølge den tyske advokat Andreas Fischer-Lescano [forbyder](#) Lissabon-trakten, at penge fra EU-budgettet går til forsvarsprojekter og militære projekter. Om dette vil få betydning ved vi endnu ikke. Men uanset hvad, så bør Danmark ikke deltage i EUs militarisering. Mange EU-tilhængere plejer at kalde EU for et fredens projekt, men det er svært at se i dag.

- EUs politik og udvikling er til skade for freden, og vi skal gå en anden vej.
- Vi bør derfor fastholde forsvarsforbeholdet, og arbejde for at Danmark støtter fredsmægling og FN's arbejde for en mere fredelig verden.
- Ja til fred, FN og forsvarsforbeholdet – Nej til EUs militarisering!

[Lave K. Broch er suppleant til EU-Parlamentet for Folkebevægelsen mod EU](#)

[Læs mere om EUs forsvarsfond hos det Europæiske Netværk Mod Våbenhandel: \[ENAAAT.org/eu-defence-fund\]\(http://ENAAAT.org/eu-defence-fund\)](#)

EU SKAL FORBEDRES

EU kunne være blevet det ”fredens projekt”, som det selv kalder sig. De åbne grænser internt havde en klar konflikt-dæmpende effekt, men ret beskedne flygtningestrømme gav uro ved de ydre grænser, hvor de nu bekæmpes med militære midler og højteknologiske grænsehegn.

EU rykker fortsat tættere på at være en militærunion gennem diverse forsvarsprojekter, som også Danmark samarbejder med. Danmark skal fastholde sit forsvarsforbehold, og rulle den krigeriske udvikling tilbage:

Danmark må kræve, at EU lever op til sit erklærede fredsmål.

EUs MILITÆRINDUSTRI UD AF UNIVERSITETERNE!

Våbenindustriens lobbyorganisation FAD og Europa-Kommissionen inviterede våbenindustri og universiteter til [Industriens Hus](#) i oktober, for at få sat et samlet dansk militær-teknologisk forskningscenter på [finansloven](#).

Diverse danske fredsorganisationer, herunder Aldrig Mere Krig, [protesterede](#): Lobbyen, der nu består af 84 forskellige industrier som beskæftiger og producerer militært isenkram, ønsker med dette forskningscenter at få snablen i de mere end 10 milliarder kroner, som [EUs Forsvarsfond](#) vil uddele om året. Aalborg Universitet er allerede langt fremme når det gælder våbenindustri, og har oprettet et militært center til at koordinere samarbejdet – og sender studerende til Lockheed Martins kampflyfabrik i USA.

– Der oprustes til krig i Europa og krigens købmænd lugter profit. Samtidig ser vi overalt i EU, at vores fælles skattepenge bliver stjålet for næsen af os.

Prisen er nedskæringer i vores velfærd. Nu må denne sindssyge prioritering stoppe. Forskningspengene går fra almindelig forskning.

– Et ofte brugt argument for at bakke op om våbenindustrien, er skabelse af arbejdspladser. Men husk – at der kommer ligeså mange, om ikke flere arbejdspladser, ud af fredelig forskning. 800 forskere og akademikere fra 19 EU-lande har opfordret EU til at droppe planerne.

– Vi ønsker en forskning for liv og ikke død. Vi mener at et dansk militær-teknologisk forskningscenter finansieret af EU er i strid med forsvarsforbeholdet, et led i opbygningen af EUs fælles militær og en øget militarisering af EU.

– EU og de europæiske regeringer bør koncentrere sig om fredelig konfliktløsning, i stedet for at udløse et våbenkapløb. Forskning i militær teknologi er også oprustning: Nedrustning NU – militærindustrien ud af universiteterne! ☒

I NORGE KAN DE VURDERE KRIGSDELTADELSE – OG DET I EN FART

Af Tom Vilmer Paamand

April 2018 nedsatte Norge et ”uafhængigt udvalg”, der skulle ”gen-nemgå de norske militære og civile bidrag til operationen i Libyen samt de nationale beslutningsprocesser” under de norske flyangreb i 2011 – og rapporten blev skrevet færdig på nogle få måneder.

Der stod dog ikke en hel kommission bag, så målet var mere begrænset end for det afbrudte danske kommissionsforsøg. Angrebet var historisk, da dette var første gang Sikkerhedsrådet baserede en afgørelse på det nyoprettede princip ”R2P” - ansvaret for at beskytte civile. Det norske udvalgs kritik fokuserer på, at der var stor usikkerhed om målet for den norske deltagelse, tilsvarende stor uvidenhed om de politiske forhold i Libyen og ikke mindst om holdningen til regimeskift. Rapporten opfordrer derfor til en afklaring af den fremtidige beslutningsproces, samt:

– at det ville styrket tilliten til den tolkning af sikkerhedsrådsresolutionen som efter hvert ble lagt til grunn, dersom det allerede i den kongelige resolutionen var blitt klargjort hvilke begrensninger sikkerhedsrådsresolutionen satte for militær maktbruk.

– at det bør i en kongelig resolution om norske styrkebidrag til internasjonale operasjoner avklares om beslutningen gjelder ’krig’ i Grunnlovens forstand, og hvilke hensyn som har gjort seg gjeldende ved vurderingen av om krigen er til landets forsvar, jf. Grunnloven.

– at det av den kongelige resolutionen også burde ha framgått hva slags konflikt Norge ble part i. Konflikten art har betydning både i relasjon til Grunnloven, og for den status norske styrker har når de gjennomfører militære operasjoner på vegne av Norge.

– at det bør i kongelige resolutioner om norske styrkebidrag til internasjonale operasjoner gis klar og entydig vurdering av hva slags folkerettslig konflikt-type Norge blir part i, og hvilken rettslig status norske styrker har.

Udvalget påpeger, at statsministeren i Stortinget udtalte sig helt modsat i forhold til hvad Forsvarsministeriet vurderede – og dermed anderledes end den instruks, som ministeriet gav de udsendte bombepiloter. Alligevel konkluderes det, at det norske angreb var forfatningsmæssigt korrekt forankret, selv om at der var store problemer med informeringen af Stortinget og offentligheden.

De norske angreb blev også frikendt, fordi:

– FN's generalsekretær ga uttrykk for at NATOs operasjon hadde foregått innenfor rammen av sikkerhetsrådsresolutionens mandat. Norges deltagelse i operasjonene hadde et tilstrekkelig folkerettslig grunnlag nettopp fordi deltagelse ble vurdert som nødvendig for å beskytte sivile.

Under angrebet kastede Norge hele 588 bomber over Libyen, hvilket dog klart blev overgået af Danmarks 923 bomber. Undersøgelsens leder var Høyres tidligere udenrigsminister Jan Petersen, der i 2003 forgæves havde talt for norsk deltagelse i det oprindelige angreb på Irak.

På trods af dette er der kommet en yderst læseværdig beretning frem, der giver Danmark klart baghjul i offentlighed om politiske beslutningsprocesser og nødvendigheden af god fremadrettet bagklogskab.

Se rapporten via dette link: AldrigMereKrig.dk/spred/?norskl Libya-k18

USA TABER I AFGHANISTAN TRODS INTENS BOMBING

Bomberne regner ned over Afghanistan, efter at USAs præsident Trump har lempet på diverse humanitære begrænsninger. Angrebene i kampen mod Taliban er mere end femdoblet, men USA er alligevel ved at vedkende sig sit nederlag, og forhandler nu direkte med Talibans ledere om fred, her i blandt med hjemvendte Guantanamo-fanger.

tom

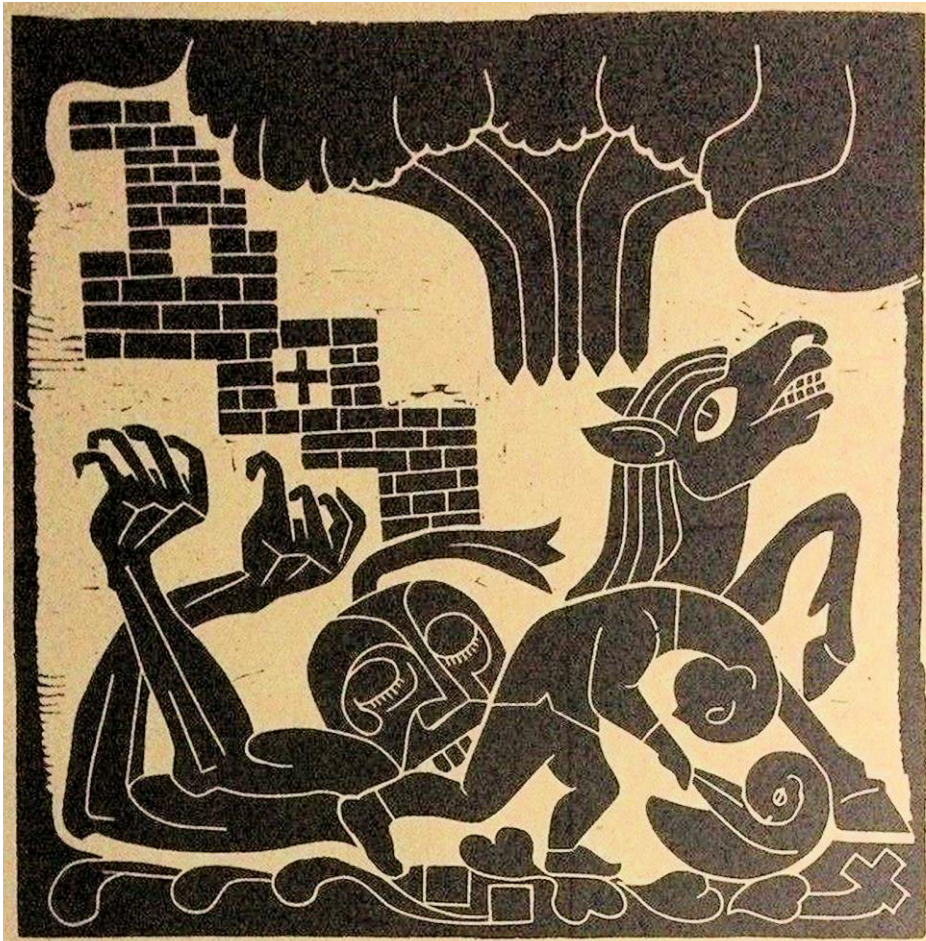
FORSVARSMINISTEREN FUSKER MED NATOS PROCENTMÅL

Statsbudgettet rodes igennem efter gamle regninger, som kan omdøbes til "forsvarsudgifter", og derfor teknisk set strække disse op mod NATOs drømme om at nå 2%. Forhåbentlig tælles fx Udenrigstjenestens diplomater så med nu, for her er hidtil skåret voldsomt ned. Og hvorfor ikke også sygehuse, offentlig trafik og postvæsen mm, for det er jo alt sammen en del af Totalforsvarets behov. Da der altid kan findes penge til unyttigt militær, så lad os da militarisere alt det nyttige og dermed få det betalt!

tom

FRYGT DE STÆRKE RUSSISKE MENINGER

Danmark står over for en ganske alvorlig situation, skriver Forsvarets Efterretningstjeneste i deres nyeste trusselsvurdering, som FE ihærdigt søger at påvirke den danske befolkning med. Mediernes overskrifter er svinget fra at "Rusland kan" til at "Rusland står klar" og nu til at "Rusland ventes" at ændre det danske folketingsvalg. Men også at "det er usandsynligt, at Rusland med overlæg vil tage militære initiativer, der medfører høj risiko for en direkte militær konflikt med NATO". Det er dog utroligt så dygtige, de russere åbenbart er - og så svage vi danskere åbenbart er. FE har dog endnu ikke kunnet påvise ét eneste nyt eksempel på russiske påvirkningsoperationer mod Danmark. ☐

HEERUP VAR EN GAVMILD FREDSMAND

Kunstneren Henry Heerup var en god ven for Aldrig Mere Krig, for han stillede et par af sine kunstværker til fri rådighed – *Fredsdrømmen* og *Atombomben*. Foreningen har mangfoldiggjort dem som plakater og postkort, og salget har i tidens løb givet et pænt bidrag til fredsarbejdet.

Heerup Museum i Rødovre har lavet særudstillingen *Atomblomster – Heerup og Den Kolde Krig*, der frem til den 29/1 viser denne side af kunstnerens virksomhed. Heerup fandt inspiration i Den Kolde Krigs uforsonlige modsætninger, der var som skabt til hans billedunivers, hvor symboler på liv og død ofte går hånd i hånd. I de udstillede værker sættes både fredsduer, familieliv og fremtidsvisioner over for urovækkende gevækster, atomskyer og krigsflyvere.

Heerup.dk/da/udstillinger/aktuel.html

RØDOVRES SKOLEBØRN FÅR FREDSUNDERVISNING

I mange år har der manglet opdaterede skolematerialer om fred, mens der er så rigeligt om krig. Men i Rødovre er der nu skabt en mere balanceret formidling med fokus på Den Kolde Krig.

Et ambitiøst samarbejde mellem byens museer og bibliotek har givet mulighed for en bred pakke af oplevelser for skolebørn, støttet af Kulturstyrelsen. Geografisk rummer området Ejbybunkeren, som er bygget ind i den gamle Vestvold, så her er et godt grundlag for at gå på udflugt.

Det kan alle andre så også gøre, støttet af det nyudviklede materiale, hvor det meste nu ligger frit tilgængeligt på internettet. Den omfattende undervisningspakke stiller skarpt på den grundlæggende debat, der deler befolkningen: Skal vi opruste for at beskytte os, eller arbejde for nedrustning.

I pakken modstilles Aldrig Mere Krigs og Heerups fredsplakater med andre fra Hjemmeværn m.fl. i spørgsmålet: *Hvad havde de forskellige grupper til fælles, og hvad var de uenige om?* Et andet tema er tanken om at erklære området for *Atomvåbenfri Zone* i 1985, der mislykkedes.

Eleverne kan også blive sendt rundt på deres egen skole for at finde de gamle beskyttelsesrum, eller ned i Civilforsvarets kommandocentral under biblioteket. Her er også udviklet et helt brætspil: *Flugten til Rødovre*, hvor eleverne under et luftangreb skal modtage og indkvartere flygtninge fra København. Og nede i Ejbybunkeren foregår *Mission Kold Krig*, et *rollespil* hvor eleverne på egen krop oplever de politiske beslutninger under Cubakrisen.

Et opfindsomt tema er et fokus på *Fake News*, baseret på en udbredt konspirationsteori i 1988, hvor SAP-bladet ”Socialistisk Information” beskrev en 10 km lang tunnel fra Kastellet til Ejbybunkeren, hvor Forsvarets Efterretnings-tjeneste angiveligt havde hemmelig lyttecentral. Historien var dog kun misforstået tankespind, og pakken spørger: *Kender I eksempler på lignende i dag?*

Pakken beskriver, at Den Kolde Krig for mange var noget, man skulle forholde sig aktivt til, som soldat, som frivillig i Hjemmeværn og Civilforsvar – samt som *bekymret medlem af de lokale fredsgrupper, der spirede frem i de perioder, hvor Den Kolde Krig var allerkoldest, og risikoen for en altødelæggende 3. Verdenskrig synes allertættest på.*

Et par links virker ikke, men det ødelægger ikke indtrykket af et gennemarbejdet materiale, der kan få sat tanker i gang hos elever og andre nysgerrige.

Gå selv på opdagelse i materialet på ROKK.dk

HVORFOR ER DER DOG SÅ MEGEN KRIG?*Af Poul Pedersen – PAXmusik.dk*

Menneskers basale rettighed
sikres skal med konventioner.

Brydes disse bli'r der straffet med,
handelsboykot og sanktioner.

Landet svækket bli'r derved, – og i stor elendighed,
folket lide må den straf, – præsidenten sku' ha' haft.

Med sanktioner næppe man, – kan diktator svække.
Had mod andre lande han, – i sit folk vil vække.

Alle folk som bor på denne Jord,
må respekt for livet vise,
virke for at overalt der gror,
så enhver får nok at spise.

Uanset hvorend man bor, – overalt på denne Jord,
hån ej folk for æt og tro, – deraf intet godt kan gro.
For med had og vold og mord, – intet godt udrettes.
Hævnes hvert et drab på Jord, – snart alt liv udslettes.

Demokratisk samfund bygger på,
valgte flertal kan regere.

Mindretal dog respekteres må,
hvis nation skal ret fungere

Undertrykte folkeslag, – nepotisme og bedrag,
grundlag gi'r for had og nag, – som konflikter gi'r hver dag.

Kamp om vælgersympati – splid blandt folk kan skabe,
true fred og harmoni, – og kan grøfter grave.

*Tekst & Melodi: © Poul Pedersen
PAXmusik.dk/pages/06paxmusik.htm*

RADIO FOR FLYGTNINGE OG POSITIV FRED*Radiomanden Arne Hansens kommer vidt omkring med nysgerrig mikrofon:***Trump spiller hasard med sine allieredes sikkerhed med INF-truslen**

Det skal være en hovedparole for en fornyet fredsbevægelse at få reduceret uoverskueligheden på sikkerhedsområdet for at skabe fred i verden.

Det syriske mareridt: Hvilke interesser er på spil?

Forsvarsakademiets debatmøde om krigen i Syrien og om Syriens fremtid, med Peter Viggo Jakobsen, Ole Kværnø og Lars Cramer-Larsen.

Dialogmøde med Jens Rohde om hvordan vi gør verden mere fredelig

Især om nødvendigheden af at opbygge tillid især igennem at skabe mere økonomisk lighed i verden, som forudsætningen for en bæredygtig fred.

Quiz om sikkerhedspolitik var hård for elever

Eleverne fra Skals Efterskole blev både overrasket og skuffede, da deres bilde af det fredelige Danmark krakelerede ved quizen på Folkemødet.

De gode erfaringer med dansk-tysk grænsedragning efter 1. Verdenskrig

Anke Sporendunk, tidl. medlem af den slesvig-holstenske Landdag, videregiver erfaringerne med mindretalspolitik i det dansk tyske grænseområde.

Mød en af de først udsendte med Læger Uden Grænser fra Danmark

Den mangeårige udsending, sygeplejerske Marianne Looft, beretter om et bomberamt hospital i Somalia og om sultkatastrofer i krigshærgede lande.

Find disse optagelser fra FLR-Dialog på: ArneHansen.net/dialog/fred

TRIBUNALETS HØRING ER AFLYST – ARBEJDET FORTSÆTTER

Tribunalforeningen skriver, at den sammen med sit nedsatte Tribunal ihærdigt har arbejdet for at afholde en høring om Danmarks krige den 10-11. november 2018. Der var bestilt lokale, der var skaffet økonomi, der var indsamlet dokumentation og fundet vidner. Men desværre måtte foreningen konstatere, at den planlagte høring ikke kunne gennemføres. Tribunalet havde nemlig set sig nødsaget til at aflyse høringen, og indstillede så deres arbejde som tribunal.

Begrundelsen er, at det ikke lykkedes at få samlet nok vidner med fornøden indsigt og erfaring, og at der ikke har kunnet sikres medvirken fra nok eksperter med tilstrækkelig faglig kompetence. Tribunalforeningens bestyrelse har med beklagelse modtaget denne meddelelse.

Foreningen værdsætter den store arbejdsindsats som Tribunalet har ydet, og Tribunalforeningens bestyrelse vil gøre sit yderste for at Tribunalets arbejde med at fremskaffe vidner og dokumentationsmateriale om Danmarks krige i Afghanistan og Irak bliver videreført og fremlagt for offentligheden under andre former. Det videre arbejde vil blive taget op på Tribunalforeningens generalforsamling den 26.1.2019.

Pacifisme er en livsholdning

Konsekvent krigsmodstand har altid været foreningen Aldrig Mere Krigs grundlag. Vi står som pacifister fast mod vold og krig, uanset hvem der har våbnene.

Pacifisme og ikkevold er ikke passivt at vende den anden kind til verdens uretfærdighed, men aktivt at arbejde for at fjerne årsager til krig og konflikt. Alle husker Murens fald, hvor Østeuropas militante regimer faldt uden vold. Fredelige aktioner kan skabe forandring, selv når modstanderen er tungt bevæbnet.

Ikkevoldelige omvæltninger er effektive historisk set, og er en mere langtidsholdbar vej til at fjerne diktatorer eller besættelsesmagter, end guerillakrig og bomber. Militære sejre fører ofte til kasernesamfund, mens omvæltning gennem strejker og civil ulydighed skaber samfund med plads til aktive borgere.

Fred er en menneskeret og krig er en forbrydelse mod menneskeheden. Et militært forsvar virker i sig selv konfliktskabende, og bør fuldstændig afskaffes. Alternativet er forebyggelse og diplomati, tidlig mægling og i tilfælde af angreb og besættelse, et ikkevolds-forsvar som bygger på civil modstand.

Folkelig konfliktløsning med respekt er målet på tværs af alle grænser. Udenrigspolitisk støtter vi alle skridt mod afrustning og afspænding gennem mægling, nedrustning og fredszoner. Sådanne skridt må aldrig gennemtvinges under trussel om vold, da de så bliver til meningsløse konfliktoptrapning.

Vi bekæmper ensidige fjendebilleder, og har på forhånd valgt side imod krig og vold. Konflikter og interesse modsætninger mellem stater, grupper og personer skal løses ved forhandling, og uden brug af militært eller økonomisk pres. Konflikter er aldrig entydige – hele folkeslag kan aldrig være hinandens fjender.

Ikkevoldstræning og forskning i konfliktløsning kan give beslutningstagere en rummelig værktøjskasse, så der ikke altid gribes efter bomber, selvom målet er fred. Ved at droppe en militaristisk udenrigspolitik frigøres der rigelige midler til opbygning af en bred fredskapacitet – lige fra børnehaven til regeringen.

At være pacifist er en livsholdning, der rækker ud over partipolitik og religion. Aldrig Mere Krig er en forening, der ikke kun kører på mærkesager – det er selve livet, det drejer sig om. Foreningen blev startet i 1926, og en af Danmarks ældste fredsorganisationer. Vi holder fortsat den pacifistiske fane højt!

Bliv medlem og styrk pacifismen!

Aldrig Mere Krig.dk

- tilknyttet War Resisters' International.

Ansvarshavende redaktør: Tom Vilmer Paamand. Kortere tekster uden navn på er skrevet af redaktøren. Redaktionen modtager gerne stof fra medlemmer og andre, helst i elektronisk form og med udenlandske tekster oversat.

Redaktionen gør opmærksom på, at henvisninger og artikler i bladet kan have indhold, der ikke nødvendigvis udtrykker redaktionens eller foreningen Aldrig Mere Krigs holdninger. Giv gerne bladet videre. Genbrug af teksterne helst efter aftale og med kildeangivelse.

Kontakt Landskontoret: Hermod Folke Hansen, Nørremarksvej 4 6880 Tarm. Telefon: 9737 3163 E-mail: info@AldrigMereKrig.dk Besøg vores websteder: www.AldrigMereKrig.dk Facebook.com/aldrigmerekrig		Regnskabsfører (kasserer): Hermod Folke Hansen, Nørremarksvej 4 6880 Tarm. Telefon: 2062 3163 E-mail: info@AldrigMereKrig.dk Bank: Arbejdernes Landsbank Reg. 5396 Konto. 0309139 Giro via posthus: 80237278 MobilePay: 128443 – OBS: Nyt nummer!		
Hovedbestyrelse: Arne Hansen, Sønderjyllands Allé 35, 9900 Frederikshavn Tlf.: 9842 5542 Mobil: 3042 0818. Mail: arne@aldrigmerekrig.dk ArneHansen.net Hasse Schneidermann, Markmusvej 18, 8410 Rønde Tlf.: 2333 4460 Mail: hasse@aldrigmerekrig.dk Fredsministerium.dk Hermod Folke Hansen, Nørremarksvej 4, 6880 Tarm Tlf.: 9737 3163 Mobil: 2062 3163. Mail: hermod@aldrigmerekrig.dk Poul Pedersen, Fyrresvinget 35, 8600 Silkeborg Tlf.: 8683 6690 Mobil: 4045 0847. Mail: mailto:poul@aldrigmerekrig.dk PAXmusik.dk Tom Vilmer Paamand, Klemstrupvej 5, 8550 Ryomgård Tlf.: 5051 0328 Mail: tom@aldrigmerekrig.dk FRED.dk				
Suppleanter: Dorte Lykke Holm, Strandbakkevej 9, 8305 Samsø Tlf.: 6076 9167 Mail: dorte@aldrigmerekrig.dk GrandmothersDanmark.dk Peder Frode Hansen, Skårupvej 7, 7700 Thisted Tlf.: 9797 4215				
Aldrig Mere Krigs bestyrelse				
				
Arne	Hasse	Hermod	Poul	Tom

Til:

Returadresse: Aldrig Mere Krig, Nørremarksvej 4, 6880 Tarm

<p>Bliv medlem af AMK Støt freden – "knæk et gevær med os Der er brug for pacifistiske synspunkter mere end nogensinde. Vi har brug for dig. Vi har brug for at blive flere.</p>			
<p>Vi arbejder på at finde alternativer til oprustning og på at udvikle forsvarsformer, der bygger på ikke-vold.</p> <p>Aldrig Mere Krig er ikke knyttet til noget parti eller nogen religiøs forening.</p>	<p>– Oplysning om Aldrig Mere Krig</p> <p>Inkluderet i medlemskab er bogen Krudt uden Kugler og AMKs emblem</p>	<p>Enkeltperson Kr. 225</p> <p>Par Kr. 300</p> <p>Student mm. Kr. 150</p> <p>Pensionist Kr. 150</p> <p>Civil værnepligt Kr. 150</p>	
<p>Navn _____</p> <p>Adresse _____</p> <p>Tlf. _____</p> <p>E-mail _____</p>			
<p>At være pacifist er en livsholdning. Aldrig Mere Krig blev startet i 1926 og er i dag en af landets ældste fredsorganisationer.</p> <p>– derfor er AMK en gammel forening, der ikke kun kører på enkelte mærkesager</p> <p>– det er livet det drejer sig om, og den "sag" forældes ikke.</p> <p style="text-align: center;">Fred er en menneskeret – Krig er en forbrydelse mod menneskeheden</p> <p style="text-align: center;">Konflikter bør altid løses med fredelige midler</p> <p style="text-align: center;">Læs principprogram og vedtægter:</p> <p style="text-align: center;">AldrigMereKrig.dk/sider/vedtaegt.htm – også Facebook.com/aldrigmerekrieg</p>			